

“मङ्गला पिङ्गला धन्या भास्मौ भद्रिका तथा।
उल्ला सिद्धा बङ्गटा च योगिन्द्रोऽष्टौ प्रकी-
र्तिः ॥”

सिद्धान्तः, पुं, (सिद्धः अन्तो यस्मात् ।) पूर्व-
पञ्चं निरस्य सिद्धपञ्चस्यापनम् । इति भरतः ॥
(यथा, महाभारते । । ७० । ४३ ।

“स्थापनादेष्वसिद्धान्तपरमार्थं न्नतं गतैः ॥”

तत्पर्याद्यः । राजान्तः २ । इत्यमरः । १।५४ ॥

नवविवज्ञयोतिर्थं न्याः । यथा । ब्रह्मसिद्धान्तः १

सूर्यसिद्धान्तः २ सोमसिद्धान्तः ३ बृहस्पति-

सिद्धान्तः ४ गर्गसिद्धान्तः ५ नारदसिद्धान्तः ६

परागरसिद्धान्तः ७ पुलस्त्यसिद्धान्तः ८ वशिष्ठ-

सिद्धान्तश्च ॥ तत्पराधिकरणाभ्यु पगमसंस्थितिः

सिद्धान्तः । स च चतुर्विधः । सर्वतत्प्रति-

तत्पराधिकरणाभ्यु पगमसंस्थित्यर्थन्नरभावात्

सर्वतत्प्राविहृस्तान्वेदिक्षितोऽध्यः । सर्वतत्प्र-

प्रिधान्तः ॥ १ ॥ समानतत्प्रसिद्धः परतत्प्रासिद्धः

प्रतितत्प्रसिद्धान्तः ॥ २ ॥ यक्षिद्वावन्वप्रकरणसिद्धः

सोऽधिकरणसिद्धान्तः ॥ ३ ॥ अपरौचित्याभ्यु प-

गमात् तद्विशेषपरौचित्याभ्यु पगमसिद्धान्तः ॥ ४ ॥

इति गोतमस्त्वम् ॥ (तथास्त्रिविध्याद् ।

“अथ सिद्धान्तः । सिद्धान्तो नाम यः परीक्षकै-

र्बहुविधं परोक्ष हेतुभिः साध्यित्वा स्थाप्यते

निर्णयः स सिद्धान्तः । स चोक्तव्यतुर्विधः । सर्व-

तत्प्रसिद्धान्तः, प्रतितत्प्रसिद्धान्तः, अधिकरण-

सिद्धान्तः, अभ्यु पगमसिद्धान्त इति ।

तत्प्रसिद्धान्तो नाम सन्ति निदानानि,

सन्ति व्याधयः, सन्ति सिद्धपायाः साध्यानामिति

प्रतितत्प्रसिद्धान्तो नाम तस्मिंस्तस्मिंस्तत्प्रत-

प्रसिद्धं यथान्यवाष्टौ रसा षड्यन्त्रं । पञ्चेन्द्रि-

याणि यथान्यत्र षड्यन्द्रियाणि । वाताधिकताः

सर्वविकाराः यथान्यत्र वातादिकाता भूतकृतात्प्र-

ग्रसिद्धाः ।

अधिकरणसिद्धान्तो नाम यस्मिन्ब्रह्मिकरणे

संस्तूपमाने सिद्धान्यव्यान्यपि अधिकरणानि

भवन्ति । न सुक्तः कर्त्त्यातुर्बन्धिकं कुरुते निष्प्र-

हत्वादिति प्रस्तुते सिद्धः कर्मफलमोक्षपुरुष-

प्रेत्यभावा भवन्ति ।

अभ्यु पगमसिद्धान्तः । अभ्यु पगमसिद्धान्तो नाम

यमर्थमसिद्धमपरौचित्यमनुपदिष्टमहेतुकं वा

बादकालेऽभ्यु पगच्छन्ति भिषजः । तद्यथा द्रव्यं

न प्रधानमिति कृत्वा वक्ष्यामः । युषाः प्रधाना

इति कृत्वा वक्ष्यामः । इत्येवमादिष्वतुर्विधः

सिद्धान्तः ।” इति चरके विमानस्थाने

द अध्यायः ॥)

सिद्धान्ताचाराः, पुं, (सिद्धोऽन्तो यस्य । ताट्य

अचारः ।) तत्त्विकाचारविशेषः । यथा,—

“आत्मानं देवतां मत्वा यजेद्वैज्ञ मानसैः ।

सदा शुद्धः सदा शास्त्रः सिद्धान्ताचार उच्चते ॥

इत्याचारमेदतत्प्रम् ॥

सिद्धान्ती, [न]पुं, (सिद्धान्तोऽस्यास्त्रोति । इन्)

मौमांसकः । इति भूरप्रयोगः ॥

सिद्धापगा, स्त्री, सिद्धसेविता आपगा ।) गङ्गा ।
इति हेमचन्द्रः ॥

सिद्धायिका, स्त्री, चतुर्विधित्वाद्यासनदेव-

तात्पर्यतदेवैविशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥

सिद्धा, पुं, मन्त्रविशेषः । एतत्प्रमाणं सिद्ध-

साध्यशब्दं द्रष्टव्यम् ॥

सिद्धार्थः, पुं, (सिद्धोऽर्थो यस्य ।) द्रक्षार्थत्यिता ।

इति हेमचन्द्रः ॥ शाक्यसिंहः । इति मेदिनी ॥

(सिद्धोऽर्थो यस्मात् ।) खेतसपर्वः । इत्यमरः ।

२ । ६ । १८ ॥

“ध्रुवाय पथि द्रष्टव्य तत्र तत्र पुरस्त्रियः ।

सिद्धार्थाक्षतदध्यम् पूर्वः पुष्पफलानि च ।

उपजङ्गः प्रयुक्ताना व्याकुल्यादिविषयः सतीः ॥”

अस्य पर्यायगुणाः गौरसर्वपश्चद्द्रष्टव्याः ॥

वटीहृद्वचः । इति राजनिर्विषः ॥ प्रक्षिद्वार्थः ।

यथा,—

“सिद्धार्थः सिद्धसम्बन्धं श्रेत्रं श्रोता प्रवर्तते ।

अस्यादौ तेन वक्तव्यः सम्बन्धः सप्रयोजनः ॥”

इति व्याकरणटीका ॥

सिद्धार्था, स्त्री, (सिद्धोऽर्थो यस्य ।) चतुर्विध-

जिनमाता । इति हेमचन्द्रः ॥

सिद्धिः, स्त्री, (सिद्ध + क्तिन् ।) दुर्गा । यथा,—

साधनात् सिद्धिरित्यक्ता साधका वाय ईंख्यौ ॥”

इति देवीपुराणे ४५ अध्यायः ॥

ऋद्धिनामीषधम् । इत्यमरः । २ । ४ । ११२ ॥

योगविशेषः । निष्प्रत्तिः । यथा, मनुः । २०८ ॥

“वेदास्त्यागव्य यज्ञाव्य नियमाव्य तपांसि च ।

न विप्रदृष्टभावस्य सिद्धिं गच्छन्ति कर्हिचित् ॥”

पादुका । अन्तर्विदिः । बुद्धिः । इति मेदिनी ॥

मोक्षः । इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, मनुः ।

१२ । ११ ।

“कामक्रोधी तु संयम्य ततः सिद्धिं नियच्छन्ति ॥”

सम्पत्तिः । इति भरतिः ॥ बुद्धिः । इति शब्द-

-रत्नावली ॥ *। अष्टसिद्धिनामलक्षणानि यथा,

“अणिमा भिमा चैव लक्षिमा प्राप्तिरेव च ।

प्राकास्त्र तथेश्चित्वं वशिलच्च तथापरम् ॥

यत्र कामावसायित्वं मुणानेतान्यैश्वरान् ।

प्राप्तोत्यष्टौ नरव्याघ परनिष्वाणसूचकान् ॥

सूच्यात् सूच्यतरोऽपौयान् शौघ्रत्वाल्लभिमा

गुणः ।

महिमाशेषपूज्यतात् प्राप्तिर्नामाप्यमस्य यत् ॥

प्राकास्त्रमस्य व्यापित्वात् रैश्चित्वं चेश्वरो यतः ।

वशिलत्वं वशिता नाम येविषः सम्मो गुणः ॥

यत्रेष्वास्त्रानमस्युक्तं यत्र कामावसायिता ।

ऐश्वर्ये काश्योरेभिर्यगिनः प्रोक्तमष्टधा ॥”

इति मार्कण्डेये द्रक्षात्रे यालकसंवादे योगवशम-

नामाध्याः ॥ *। (अष्टादशसिद्धिनामानि

यथा, ब्रह्मवैवर्ते । १ । ६ । १८—१९ ।

“अणिमा लक्षिमा प्राप्तिः प्राकाम्यं भिमा

तथा ।

वाव्यसिद्धिः कल्पवृक्षत्वं स्त्रौं संहृत्यमीशता ।

अमरत्वं सर्वाङ्गं सिद्धियोऽष्टादश स्त्रातः ॥”

भावनात् सिद्धिर्यथा,—

“तीर्थे कालेऽभौष्टदेवे गुरौ मन्त्रे भवौषधे ।

आस्त्रा च यादृशी यासां सिद्धिस्थासाज्ज्ञ

तादृशी ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णजन्माखण्डश्चात्मायाः ॥

ज्ञानात् सिद्धिर्यथा,—

“तस्मात् त्वमपि भूपाल देहि न्यायार्जितं

धनम् । दानात् ज्ञानं ततः प्राप्य ज्ञानात् सिद्धिमवा-

स्यात् ॥ प्रसिद्धिः ॥

इति बङ्गपुराणे श्विरूपास्यानामाध्यायः ॥

सिद्धिदिः, पुं, (सिद्धिं ददातीति । दा + कः ।)

वटुकभैरवः । इति तस्य स्तोत्रम् ॥ सिद्धिदाति, चिं ।

(यथा, देवीभागवते । ६ । २ । ५१ ।

“तं कुत्ती वचनं प्राह मम मन्त्रोऽस्ति कामदः

दत्ती दुर्बाससा पूर्वं सिद्धिदिः सर्वथा प्रभोऽप्तो”

यथा ।

“मधुमासे तु संप्राप्ते शुक्लपञ्चे चतुर्विधी

प्रोति ॥

प्रोतिः क्षमा च संभूतिः सर्वतिष्ठ अरुच्यतौ ॥

कौर्त्तिर्लक्ष्मीर्ष्टिं तिर्मधा पुष्टिः श्रीकृष्णामितिः

बुद्धिलक्ष्मा वपुः शान्तिस्तुष्टिः सिद्धिस्थारतिः ॥

अरुच्यतौ वश्यमीलक्ष्मा भानुर्मद्यन्तौ ।

सङ्ख्यात्वा च मुहूर्ता च साध्या विश्वा च नामतः ।

अदितिष्ठ दितिष्ठ व दत्तुः कालादनाशुषा ।

सिंहिका शुरसा कद्विनता शुरभिः श्वसा ॥

क्रोधा इरा च प्राधा च दच्चकन्या च प्रकीर्तिताः

पञ्चाग्रत् सिद्धियोगिनः सर्वलोकस्मातरः ॥”

इति बङ्गपुराणे गणभेदनामाध्यायः ॥

सिद्धिली, स्त्री, (सिद्धिं लातीति । ला + कः +

डीष् ।) चुद्रपिण्डिलिका । इति केचित् ॥

सिद्धिस्थान, ली, (सिद्धिः स्थानम् ।) पुख्यस्थान-

विशेषः । यथा,—

“अतः परं प्रवक्ष्यामि सिद्धिस्थानानि यानि तु